BIBLIOTHECA UNIV. IAGELL. CRACOVIENSIS
14633
Mag. St. Dr.
3
III

V
B J
C
14633

06 1/2 p67 –

…ocesów III

…manus – Sollohub

… Sorocyna – Pavikowski – Chreptowicz

3. Pióro – Żaba.

4. Prozyna.

5. Przysiecki. Zdrojewski. Hornowski. Kaminiewicz.

6. Horpowski – Zakrzewski

7. Wysupiński – Terlecki – Zaborowski

8. Sanguszko – Mouszewicz – Piotrowski.

9 – –

10. Dominikanie – Szamocki – Kotyliński.

11 Czartoryski – Cystersi.

12. Smyski – Rembowski

13 Niemcewicz – Cystersi.

14 – Rembowski

15 Rembowski – Czartoryski.

16. Świerzanowski – Rembowski.

17 Rembowski – Niemcewicz.

18. Smyski – Cystersi. Kurzewski –

19. Basz – Zdanowicz – Poziemkowska.

20 Chojecki Tomkowicz –

21 – –

22 Murasko – Kownaccy Chojecki.

23. Chojecki (Chojeccy) – Jankiewicz – Bogusławski.

24. – –

25 [Chojeccy.

26. Tomkowicz – Chojecki.

27. Korsak – Laskarys – Tyszkiewicz – Plater.

28. Abramowicz. Laskarys. Horain.

29. Laskarys – Tyszkiewicz Horain.

30. Zabiełło – Laskarys –

31. Horain. Plater. Laskarys.

32. – –

33. Laskarysowie.

34. Laskarys – Makowiecki.

35. Radziwiłł – Laskarys.

36. Korsak – Laskarys.

37. Plater – Laskarys.
Juszkiewicz – Gorzymała – Sorokas

38 –

39 – Benedyktynki – Bukarewicz.
40. Bohusewicz – Wołłowiczówna –
41. — —
42 — —
43. Pękalski – Pociata
44. Alexandrowicz. Kopelowicz. Domanicki – Tepler .
45 — —
46. Maleszewski – Bernardynki.
47 — —
48 — —
49. — —
50 – Łaniewski, Mokrzecki.
51 — — Nowicewicz.
52. Urbanowicz – Mokrzecki
53 Łaniewski – Mokrzecki.
54. — —
55 Jelscy – Ćwiński.
56 Janowski – Wołodkowicz.
57. Oskierkowie – Sinkiewicz – Niezabitowski,
58 Tuchanowski. Sinkiewicz Oskierko Korwyn,
59. — —
60 — —
61. Niezabitowscy. Sinkiewicz.
62 — —
63 — —
64 — — Tuchanowski.
65 — — Wolan.
66 — —
67 — Tomaszewicz.
68 — —
Tomaszewicz
69. Oskierko.
70 Tuchanowski – Sinkiewicz – Oskierko.

20.

197

S P R A W A

W. JPana Felixa Choieckiego Horodniczyca Powiatu Rzeczykiego.

PRZECIWKO:

WW. JPP. Karolowi i Maxymilianowi Choieckim Regentowiczom Grodzkim Rzeczyckim, Tadeuszowi i Róży pierwiey Poziemkowskiey, a teraz Tomkowiczom Vice Regentom Trockim.

Nayprzòd o Sukcessyą Ruską przez strony tak nazwaną, czyli o maiątek wszelki po Romanie i Elżbiecie Choieckich Dziadach w Powiecie Mozyrskim pozostały, do rownego rozebrania należny, bo formalnego działu niebyło i to się wywodzi i tłumaczy.

w Następnym rzeczy wyrażeniu.

Roman Choiecki Dziad proceduiących, miał w zamęściu Elżbietę Dawnorowiczownę, z którą Alexandra i Kazimierza Synow Teressę w zamęściu Poziemkowską i Annę Córki spłodził.

Pomieniony Roman Choiecki był Dziedzicem Maiętności Dziegieniewa w Powiecie Oszmiańskim leżącey, a z różnych okoliczności długami zastawnemi i ręcznemi obciążywszy, że nic wolnego w tym Maiątku niebyło, dla tego w Powiat Rzeczycki przeniosł się, gdzie Dobra Nikonowicze i Choczynkę od Białłozorow Starostow Nowomłyńskich Prawem Arędownym przez lat dwanaście trzymał.

Długie dzierżenie tych Dóbr, z znaczną korzyścią i zyskiem, pomogło Romanowi Choieckiemu, że za część zebraney summy kupił wiecznością Folwark Strzałkowszczyznę, czyli Sieniecz w Powiecie Rzeczyckim od JP. Skoryny z Stawem, Młynem, Jeziorami, Puszczą nad rzeką Drucią leżący.

Po nabyciu Folwarku Strzałkowszczyzny, rozmaite poczynił budowle i Gospodarstwa polepszenie, zwłaszcza: że miał ręczność i wolność, używać Poddanych Nikonowicz w Arędzie swoiey będących, do każdey Folwarku potrzeby, przez ten sposob, Folwark Strzałkowszazyznę w Dobrym Stanie zostawił, znaczną ruchomość nabył, i pieniądze gotowe zostawiwszy umarł w Pcie Rzeczyckim.

Po śmierci Romana Choieckiego, Elżbieta Downarowiczowna Romanowa Choiecka Babka proceduiących JPP. Karola i Felixa z pozostałości summ Mężowskich 799. Talarow bitych na Arędę Dóbr Nosowicz wniosła i od Jankiewiczow Podkomorzych Wendeń: zastawnych od Giżyckiego Possessorow te Maiętność, prócz attynencyow Krukowca, Hrabowki, Rudni, Krokopowki, Stawu Zaymiszcza, w swoie obieła rządy, lecz nim czas Arędy wyszedł Giżycki Dziedzic Nosowicz, Possessyą gwałtem odiął.

A O Ex-

Jankowski

O Expulsyą z Dóbr Nosowicz, procedowała Romanowa Choiecka, z Giżyckim jako Dziedzicem, a z Jankiewiczami zastaw maiącemi o danie zawodney Possessyi. Trwał o to wszystko ciągły proceder, a naostatek Alexander Choiecki Zięć Jankiewiczow jako w stopniu ich będący spólnie z Zoną swoią, a Còrką zeszłych Jankiewiczow 3632. złł: Polskich Romanowey Choieckiey za nie wybranie intraty z Dóbr Nosowicz, oddał i wypłacił.

1734. Aprila 20. *Kwitacyą od Alexandra i Franciszki Choieckich Elżbiecie wprzód Romanowey Choieckiey, a w powtórnym zamęściu Połońskiey wydaną.* Czytać w ręku JP. Karola będącą.

Po wzięciu pieniędzy za niedobory, Romanowa Choiecka, a potym Połońska nie tylko Arędą trzymała Maiętność Nosowiczę, lecz i drugie Folwarki *Krukowiec, Hrabowkę, Rudnią, Prokopowkę i Młyn Zaymiszcze*, jako się dowodzi, z Manifestu Alexandra Choieckiego na różne osoby, pod Rokiem 1735. Junii 2. zaniesionego, w którym nayprzód to się pomienia: *Ze Giżyccy i dalsi w Bogu zeszłą Matkę złłgo JP. Połońską ze Dworu Nosowickiego wyrugować usiłowali*, a na drugim mieyscu wyraz jest taki: *Attynencye zaś Krukowiec, Hrabowkę, Rudnią, Prokopowkę i Młyn Zaymiszcze*, które w Arędowney Tenucie u Matki złłgo zostawali &c. *Jchmość Obżałowani do dzierżenia swego sine ulla od złłcych prepeditione odebrali, na ten czas szkod z okazyi Jchmść ad minimum na złł: 1000. poniesionyck Obżałł: Jchmość nie nadgrodzili.* Czytać.

O powtòrne zatym niedobory, nietylko z Dóbr Nosowicz, lecz i dalszych Folwarkow po śmierci Połońskiey wiodł proceder Alexander z Jerzym Jankiewiczem.

W czasie procederu Alexandra, o zabranie Dòbr Nosowicz Romanowa Choiecka w powtòrnym zamęściu Połońska Matka Alexandra i Kazimierza Choieckich, w Maiętności skończyła życie, jako *zaświadczaią Regestra Ruchomości w Nosowiczach pozostałey* przez Poziemkowskiego Alexandra w Ru 1735. Marca 12. czynione i podpisane i *tegoż czasu skrypt temiż osobami, oraz Anną Choiecką Konsukcessorami zawarty*, względem zboża w swirnach Nosowickich i Strzałkowskich po śmierci Połońskiey znalezionego, ktòrym się podzielili w niebytności Kazimierza Choieckiego, rownego uczęstnika, bo się w ten czas znaydywał na Zmuydzi, w obowiązkach służby u Tyszkiewiczow Sttow Zmudzkich.

Alexander Choiecki i Michał Poziemkowski w bliskości mieysca zostaiąc od possessyi JP. Połońskiey, gdy ona w Nosowiczach umarła, wszelki maiątek ruchomy, pieniądze leżące i Obligi wszystkie do siebie zabrali i podział tego wszystkiego, co tylko znaleźli po śmierci Połońskiey, między sobo uczynili, a nayszczegulniey Alexander Choiecki z Michałem Poziemkowskim, Anna zaś Choiecka jako w stanie Panieńskim będąca, i bez Opiekunow do rozebrania Maiątku nieprzyzwoicie interessowana była, *na dowod składaią się Regestra pod Rokiem 1735. Marca 13. ruchomości Strzałkowskiey i z Dóbr Nosowicz wziętey, oraz Obligow ręką Poziemkowskiegó sporządzone.*

Bez wiedzy Kazimierza Choieckiego, Alexander Choiecki podzieliwszy się Maiątkiem ruchomym z Poziemkowskiemi i Anną drugą Siostrą, Maiętność Strzałkowszczyznę w Pcie Rzeczyckim leżącą sam jeden bez zezwolenia Kazimierza Choieckiego Siliczowi Sędziemu Grodz: Rzeczyc: kondyktowym sposobem za Talarow bitych 200. na wieczność przedał, chociaż wart był daleko więcey.

O śmier-

O śmierci Połońskiey Matki, dla odległości mieysca, nie prętko się Kazimierz dowiedział, i gdy po skończeniu służby Dworskiey, do Alexandra przyjechał, o stanie Maiątku Rodzicow, i jak się po zeyściu ich obròcił, żadney wiadomości nie miał, Alexander zaś, zmównie na ten czas z Szwagrem i Siostrami trzymaiący, oświadczył się z zmyślonym przywiązaniem, że nic taić nie chce, udał jednak przed Kazimierzem Bratem, że chociaż znaczny Rodzicow był Maiątek, za życie ichże samych zmieyszył się i odmienił, a dla ziednania zupełney wiary, namóił Szwagra i Siostry, aby w jeden sposob perswadowali, okazał potym nie te Regestra Maiątku Rodzicow, *które czynił z Szwagrem Poziemkowskim i z Siostrami pod Rokiem 1735. Marca 12*, lecz prywatny Regestrzyk część tylko małą wyrażaiący pozostałości, i wraz dążył wszelkim usiłowaniem do tego zamiaru, iżby weyść z Kazimierzem w opisy, stało się zatym, że o niektórych summach i ruchomościach upewniony Kazimierz, ufaiąc affektowi Alexandra, *pozwolił na Intercyzę do Działu*, według ktòrego nastąpić miało rozebranie Maiątku.

W tym Piśmie czyli Projekcie przyszłego działu, wyrażaią się tylko summy te: *u Chaleckiego Podkomorzego Rzeczyc*: *TBch* 265.

U Dymitra Lewickiego Greka na zastaw Kleynotow - -	*TBch*	250.
U Alexandry Chojeckiego - - -	*TBch*	300.
Za Folwark Sztrzałkowszczyznę - - -	*TBch*	200.
Za Ruchomość - - - -	*TBch*	285.
w Ogule - - -	TBch	1300.

Z tey massy gotowych pieniędzy, potrącił Alexander na jurgielta Sługom i Czeladzi TBch 439. bez przyzwoitego wyrażenia i Regestru, wiele komu należy, i kto rozdawać i płacić miał, zwłaszcza, że summy w Piśmie Intercyzyinym pomienione, nie były w ten czas w ręku umiarkowanie czyniących, ale ich dochodzić i zyskiwać należało, i gdy takowe potrącenie summy na jurgielta, w lat dwie po śmierci Połońskiey nastało, wierzyć nie można, aby przez Połońską samą opłaconemi nie były, i żeby do daty umiarkowania Konsukcessorow, oczekiwać na zapłatę mieli.

Od Summy Konsukcessorom należney, oderwał Alexander 439. TBch, pod tytułem nie opłaconych jurgieltow, lecz potym nie usprawiedliwił się Kwitami, wiele komu i kiedy zapłacił, a pròcz tego zatrzymania summy na zysk szczegulny, zataił inne summy do umiarkowania wchodzić powinne, mianowicie u

Korsakowey - - -	TBch	25.	a Złł:	200.
U Macieja Horka - -	TBch	3.	a Złł:	24.
U Koreywy - -	TBch	25.	a Złł:	200.
U Bazylego Klimowicza -	TBch	3.	a Złł:	24.
U Rewy za Klacz - -			Złł:	29.
U Zydow Cichinieckich za Obligiem - -	TBch	200.	a Złł:	1600.
U Stachowicza -	TBch	6.	a Złł:	48.
U Korzonowey - -			Złł:	20.
U Wołkow i Arensöw - -			Złł:	500.
Summy gotowey znaleziono po Elżbiecie Połońskiey Matce w pierwszym zamęściu Chojeckiey - -	TBch	17.	a Złł:	156.
U Macieja Rohowego - -			Złł:	20.
U Poddanych Winniczowskich - - -			Złł:	130.
In Summa - - -			Złł:	2951.

Prócz wyrażonych Summ, przed wiadomością Kazimierza ukrytych i pod umiarkowanie nie podanych, Alexander utaił jeſzcze, *Nayprzód* wzięte 125. TBch *za budowle Strzałkowſzczyzny*, okrom ſummy 200. TBch za wieczność tego Folwarku, jako ſię ukazuje z dwóch Regeſtrow ręką Poziemkowſkiego Szwagra piſanych, *które widzieć.*

2do:

Nie wſzedł do taxy i w liczbę Ruchomości rząd ſuty po Romanie Chojeckim, ani mògł być wczaſie umiarkowania widziany, gdyż Alexander Andrzejowi Połońſkiemu w 50. TBch zaſtawił w Roku 1734. Marca 11. *dowodzi tego Rewers Andrzeja Połońſkiego*, i Regeſtra autentyczne przed czaſem umiarkowania czynione, gdzie ſię pomienia i taxuje ſię TBch 80. *Widzieć Rewers i Regeſtra w ręku JP. Karola będące.*

3tio:

Nie zaięto do umiarkowania i tey ſummy, która należała *od Prokopa Cimoſzki*, a potym odebrana zoſtała, przed datą Intercyzy do Działu. *Widzieć Regeſtra u JP. Karola.*

4to:

Bydło zaś, konie i dalſze żywioły, ani taxowane były, bo przez Alexandra i Poziemkowſkich rozebrane przed czaſem umiarkowania laty dwòma, dla tego ani w Dokumencie Intercyzyinym 1737. nie wzmieniono, aby konie, bydło i inne żywioły taxowano, a ni też w Regeſtrach, gdzie na Ruchomość przez Alexandra i Poziemkowſkiego ſzacunek ſtanowiono. *Widzieć też ſame Regeſtra.*

5to:

Zboże też rozmaite *w Noſowiczach* i Folwarku Dziedziczym *Strzałkowſzczyznie* po śmierci Połońſkiey zoſtałe, Alexander z Poziemkowſkim rozebrali *w niebytności Kazimierza*, a o tym ani wzmianki w ſwoim umiarkowaniu nie uczynili, chociaż pewnym jeſt, z właſnego piſma Alexandra i Poziemkowſkich, że oni ſami tylko dzielili ſię i ſami wſzyſtko zabrali. *Czytać ſkrypt dzielczy pod Rokiem* 1735: *Marca* 12. *kiedy i inne czyniono Regeſtra* w ręku JP. Karola i Tomkowiczow teraz będące.

6to:

Nie kładł Alexander do umiarkowania, ſummy 3632. złch, którą Rokiem przed śmiercią Elżbiecie Połońſkiey *za pierwſze niedobory z Dóbr Noſowicz*, ſamże w ſtopniu Teściow Jankiewiczow opłacił w Ru 1734. Apr: 20. a która dla prętkiego zeyścia roztracić ſię nie mogła, zwłaſzcza, gdy z wielu Obligow po jey znalezionych, dowodzi ſię zbior ſkrzętny. *Widzieć Kwitacyą Alexandra.*

7mo:

Za powtórne niedobory z Maiętności Noſowicz i attynencyow Krukowca, Hrabowſki, Rudni, Prokopowki i młynu Zaymiſzcza, po śmierci Elżbiety Połońſkiey, zyſkał Alexander od Jerzego Jankiewicza TBch 350, lecz o należeniu tey ſummy, ani w czaſie umiarkowania nieoznaymił, ani-też po dacie umiarkowania wezwał Konſukceſſorow do rozliczenia ſię, bo ſam jeden totalnie zagarnął, *przekonać ſię o tym z Kwitacy Jerzemu Jankiewiczowi przez Alexandra daney w Ru* 1439. *Januar:* 1. *d.* i z Regeſtrow Poziemkowſkiego, ktòra ſumma jako wyraża Alexander Sukceſſyina, do wſzyſtkich Konſukceſſorow należeć powinna, a zatym i do JP. Felixa proceduiącego.

8vo:

8vo.

Summa 100. TBch nie weszła do umiarkowania, którą Alexander na kupienie Regencyi Grodz: Rzecz: pożyczył u Elżbiety Połońskiey, jako zaświadcza Regestr ręką Michała Poziomkowskiego pisany, który z komportacyi Tomkowiczow proceduiących okazuiący się. *Widzieć i czytać.*

9no:

Dymitra Lewickiego nie już summa 250. talarow bit: u Połońskiey, na zastaw kleynotow wzięta, lecz same kleynoty do umiarkowania oświadczyć Alexander był powinien, y taxa ich jako pod kondycyą upadku zastawionych iśćby należała, gdy na terminie nie oddał pieniędzy, *y taki Dokumentu Greka Lewickiego jest wyraz*, jednak Alexander, o summie tylko z Konsukcessorow uwiadomił, a same kleynoty drugie tyle, ile summa na zastaw wzięta, wartuiące; przy sobie utrzymał.

Ze kleynoty pod kondycyą upadku zostawione, *Czytać Dokument Lewickiego przy Regestrze zastawy w Roku* 1729. *9bra* 14. *dany*, gdzie własną ręką ten warunek napisał.

Ze kleynoty in natura, ani szacunek ich na wieczność uczynić się powinny, nie wszedł do umiarkowania, *upewnia Intercyza do działu, czyli jak JP. Karol nazywa dział* 1737. *Julii* 13.

Ze kleynoty zostały u Alexandra, y że z rąk jego pierścień y Perły tylko, M chał y Teressa Poziemkowscy sposobem pożyczenia wzieli, *dowodzi Assekuracya rzeczonych Osob w Roku* 1737. *Julii* 14. *Alexandrowi dana.*

Ze na terminie w Obligu wyrażonym nie oddał Lewicki talarow bit: 250. *Widzieć Proceder Połońskiey z nim wiedziony od Roku* 1732. a zatym wedle warunku Lewickiego, że wolno było y należało, na wieczność taxować albo rozebrać kleynoty, jawna y oczewista jest prawda, zwłaszcza gdy JP. Karol Intercyzę do działu, samym działem bydź mianuje.

Lecz że dział mianowany, nie był formalnym działem, tylko Intercyzą do działu, albo raczey spisaniem w przytomności Konsukcessorow, wiele po Rodzicach maiątku zostaje, dla tego ani taxa kleynotow na wieczność, ani rozebranie ich nie nastąpiło, y Dokument 1737 projektem do następnych skutkow będący, nie miał swojego wykonania, bo gdy się dział formalny stanowi, równo z datą nastania, następuią skutki, zwłaszcza gdy szło między Alexandrem, Kazimierzem y Siost ami ich, o rozebranie ruchomey tylko Maiętności.

Dokument ten 1777. dzielczym przez JP. Karola nazwany, z samych wyrazow swoich y niedostateczności pokazuje się nie być działem, lecz Projektem do działu, *Nayprzód*: że summy y ruchomości nie wszystkie, żywioły, bydła, konie y zboża nie weszły do umiarkowania, jako się wyżey wyświeciło, *Powtóre*, że summa na cztery części podzielona, bez wyrażenia, w jakiey wielości, komu dostawać się miała, *Potrzecie*: że w tenczas, kiedy Dokument nastał, ani gotowemi pieniędzy, ani Obligami nie podzielono się, lecz do przyszłości odłożono niewiadomo kiedy nastąpić maiącey, *gdy pisze, że nam Braci trzy części summy, a Siostrom 4ta część dostać się ma.*

Poczwarte: Dokument ten, nie jest pod tytułem działu, ale nazwany umiarkowaniem, a gdy nie ma nazwiska działu y skutkow dzielczego zapisu, *bo naywięcey summ za pozyskaniem od Kredytorow rozdzielone być miały*, zatym za dział rozumieć cale nie należy, *Widzieć Dokument* 1737. *Julii* 13.

Wreſzcie gdyby y nie było tego Dokumentu, równeby Prawo mieli Konſukceſſorowie do ſwojey należności, bo zwyczaynie Bracia trzy części maiątku biorą, a 4ta na Sioſtry przychodzi, przeto nic oſobliwego ten Dokument nieuczynił, gdy tak napiſał, *że dla Braci trzy części, a Sioſtrom 4ta należy,*

Dokument 1737. że nie przyſzedł do ſkutku, pokazuje ſię z ſamych Tranzaktow miedzy Konſukceſſorami ſtanowionych, gdy Dokument pod tytułem umiarkowania, przeznaczył dla Tereſſy Poziemkowſkiey y Anny Chojeckiey, iż maią wziąć na część 4tą po Talarow bitych 215. y złt: 2. a z kwitacyow tychże Sioſtr dowodzi ſię, *pierwſzey pod Rokiem* 1737. *Julij* 14. *od Michała y Tereſſy Poziemkowſkich, że odebrali* 184. *Talarow bit:* a z drugiey, *od Jerzego y Anny Jankiewiczow, że* 157. *Talarow bitych wypłacono*, zatym ten Dokument, y względem Sioſtr nie wypełnił ſię, kiedy część tylko ſummy należącey wzieli, a ze wſzyſtkiego zakwitowali, *Czytać takowe Sioſtr zrzeczenia.*

Mniey Sioſtrom doſtało ſię, niżeli w Dokumencie umiarkowania wyraża ſię, a według wyrazow Regeſtru przez Poziemkowſkiego Szwagra czynionego po śmierci Elżbiety Połońſkiey, barziey wydaje ſię krzywda Sioſtr, kiedy na ich Oſoby nie 184. jak wzieła jedna, ani 157. jak wzieła druga, lecz po 318. talarow bit: złt: 3. y gr: 15. doſtać ſię powinno było, *Czytać Regeſtra z podpiſem Poziemkowſkiego u ſtrony przeciwney będące.*

A Kazimierzowi Chojeckiemu naymnieyſzey części z tych ſumm w Dokumencie umiarkowania wyrażonych, nie dał Alexander, y żeby Kazimierz ſkład Dokumentu nagle ſtanowionego, nie rozważył, kopii wziąć nie pozwolił; miedy Poziemkowſkim zaś y Alexandrem wzajemne zaſzły Piſma, *jako ſię wyświeciło z złożonych ſtron komportacyow.*

Y żeby w Domu Alexandra przebywaiąc Kazimierz o ſtanie maiątku Rodzicow, od ſomſiectwa nie powziol wiadomości, różnych używał ſpoſobow pobudzaiących Kazimierza do wyjazdu miedzy innemi podał to za powod, aby jachał w Powiat Oſzmiańſki, *dla okupienia Maiętności Dziegieniewa* z pod zaſtaw rozmaitych, któremi była obciążona, pieniędzmi jednak nie wſparł Kazimierza, tylko ſpólnie z Szwagrem y Sioſtrami umocował przez Plenipotencyą do okupna, y ten warunek w piſmie danym położył, *że nie pierwiey do ſwych części przychodzić ſam y Sioſtry maią, aż ſummy przez Kazimierza na oſwobodzenie Dziegieniewa wnieſioney zwrót y wypłacenie naſtąpi.*

1737. Julij 15. na trzeci dzień po Dokumencie umiarkowania daną Plenipotencyą czytać *razem z informacyą jak ma poſtąpić w intereſach Dziegieniewa.*

Nic z maiątku Rodzicow nie biorąc Kazimierz od Alexandra (bo wſzyſtko w ręku jego uwięzło) miał trudności w okupieniu Dziegieniewa, dla tego; nie wdaiąc ſię z Bratem Alexandrem w żadne prawności, ſpodziewał ſię cierpliwością zyſkać ſkutek wielu ſłownych y liſtownych obietnic, odzywał ſię przez liſty do Alexandra, aby własność y należność oddał, lecz Alexander odkładał zawſze do dalſzego czaſu, *naoſtatek Liſtem* 1743. *Marca* 12. *przyrzekł totalnie uſpokoić*, albo kilku chłopow z pod Poſſeſſyi Dóbr Rzeczyckich poſtąpić, y drugim liſtem 1746. Aprila 18. zna ſię do oddania należności, przy którym kopią Dokumentu 1737. w lat 9. po dacie umiarkowania poſłał, a na umowienie ſię o ruchomość, do ſwego Domu zapraſza. *Czytać takowe Liſty.*

Nim Kazimierz do obięcia Dziegieniewa przyſzedł, niemiał pewney lokacyi, dla tego niektórą ruchomość właſną, będąc w Domu Alexan-

Alexandra w depozyt oddał, jako to: *Garnitur z haftem srebrnym nowy, drugi ponsowy, kulbaka oprawna z tabenkami y wszelkim nawiązaniem do niey, Kiereja karmazynowa szlamami podszyta, Barany czarne, alias kożuch, sukień nowych para, żupan zielony atłasowy, kontusz piaszczysty popielicami podszyty, pas Perski nowy, Rządzik nowy, Dek na konia y dalszą ruchomość przytym gotowych pieniędzy Talarow bit:* 120. *Pistolety Francuzkie, konie trzy jeden kasztanowaty od Talar: bit:* 35. *drugi strokaty talarow bit:* 15. *a trzeci szłapaczek talarow bit:* 9. *kosztuiące, zostawił; co wszystko Alexander zaświadczył rewersem* 1742. *Marca* 29.

W Rok potym Alexander dał kartę Kazimierzowi, iż wzięte od lat kilku 120. talar: bit: w ręku jego zostawały y zwrócić na terminie wyznaczonym opisał się, 1744. *Marca* 24. *czytać te pismo.*

Uwodzony obietnicami Kazimierz jako się z przeczytanych probuje listow, y przez delikatność własną, niechciał się Alexandrowi przykrzyć, o maiątek po Rodzicach należny, owszem żądane czyniąc powolności, szanował affekt Braterski y lokowanych nie przyszło zyskać ruchomości, wkrótce śmierć Alexandra nastąpiła y wszystko bez umiarkowania y końca zostało, a gdy Poziemkowscy y dalsi maiątek po Alexandrze zabrali, Kazimierz Chojecki dążąc do odzyskania własności uczynił Manifesta.

1751. 8bra 10. 1773. Junii 2. y 1779. 9bra 4. w Grodzie Oszmiańskim zaniesione, *Czytać:*

Z uprzedzonych dowodow, nabiera Sąd przekonania, że Alexander wprowadził Kazimierza w opisy, dla tey prywaty; aby przedaż kondyktowa Folwarku Strzałkowszczyzny przez jego tylko uczynione bez wiedzy y zezwolenia Kazimierza, ubeśpieczyć się mogła, że tym Dokumentem oszukał y podszedł Brata, bo summ wiele y ruchomości utaił, y do umiarkowania nie podał, że według tego Dokumentu, żadney rzeczy Kazimierz nie zyskał, naczym JP. Felix *ofiaruje przysięgę, y o czym same Listy Alexandra upewniaią.*

Zatym:

Dokument pod Tytułem umiarkowania, przez JP. Karola działem nieprzyzwoicie y nadbrzmienie nazwany, skassowanym być powinien, a summy utajone przez Alexandra, a dopiero y przez dowody wyświecone, cum altero tanto na Sukcessorach sądzić należy. Przytym ruchomość przez Kazimierza w depozyt Alexandrowi powierzona, gdy in natura oddać się nie może, słusznym szacunkiem nadgrodzić się ma, summa zaś depozytowa, cum altero tanto decydować do zwrotu przyszłoi.

W wyrażonych okolicznościach; jakie zaszły wyroki Ziemstwa Słonim: w tym mieyscu wiadomość jest potrzebna. *Nayprzód:* względem Dokumentu umiarkowania pod Rokiem 1737. Julii 13. lubo Sąd Ziem: był przekonanym, iż zkrzywdą y oszukaniem Kazimierza nastał, a wszystkie opisy ku oszukaniu prawa natury zdarzone, Konstyt: 1507. volum: 1*mo:* folio 362. y Konst: 1768. fol: 232. za nieważne poczyta, y chociaż ten Dokument nieprzyznany, y ledwo w Ru 1774. Aprila 14. w lat 37. po nastaniu swoim aktykowany został, y lubo według tego Dokumentu nic się Kazimierzowi z maiątku Rodzicow nie dostało, jednak że zapisy zrzeczne od Poziemkowskich w Ru 1737. Julii 14. a od Jankiewiczow drugich Szwagrow w Ru 1747. Febr: 24. po Dokumencie umiarkowania wydane, y że Manifestu wczesnego niema, lecz pod Rm 1751. 8bra 9. dla tego Sąd Ziem: takowy Dokument y zapisy zrzeczne za ważne utrzymał y przedaż Strzałkowszczyzny prócz jednego Alexandra za dobrą osądził, w czym że się parcyalność być pokazuje, JP. Felix obniosł appellacyą, y

poprawy Dekretu Ziem: ſłuſznie y właściwie żąda. *Czytać Dekret Folio* 17. *y* 18.

2*do*:

Summy do umiarkowania przez Alexandra nie podane y w Dokumencie 1737. Julii 13. niewyrażone, jedney 3632. złt: za niedobory z Dóbr Nosowicz bliſko przed śmiercią Połońſkiey wypłacone, a po zeyściu jey przez Alexandra jednego zabrane, *drugiey* 435. talar: bit: Dokumentem umiarkowania, pod pretextem jurgieltow Sługom y Czeladzi, z maſſy ſumm oświadczonych, potrącone, bez dowodu y złożenia kwitow, jeżeli Alexander Oſobom ſłużebnym wypłacił. 3*ciey* 100. talarow bit: na kupienie Regencyi Grodz: Rzeczyc: u Elżbiety Połońſkiey pożyczonych, dla JP. Felixa w połowie nie ſądził, lecz całkowicie ſkaſſował, dla tey ſzczegulnie przyczyny, że JP. Karol punkt do przyſięgi podał, *iż po Romanie y Elżbiecie wprzód Chojeckiey potym Połońſkiey z Maxymilianem Bratem żadnego majątku po Alexandrze nie wziol*; jakby Majętność Dziegieniew, o którą ſię teraz JP. Karol upomina, nie był majątkiem po Alexandrze y jakby ztey Sukceſſyi nie należało za Alexandra odpowiadać. Równie też pretenſyą JP. Felixa, o ſummę 89. talarow bit: y złt: 4. na ſuknie przez JP. Tereſſę Poziemkowſką wzięte, także o 34. talare bite y złt: 5. na ſuknie dla JP. Poziemkowſkiey, po śmierci Elżbiety Połońſkiey Matki, przy umiarkowaniu prywatnym, przed czasem Dokumentu 1737. Jul: 13. dane, do JPP. Tomkowiczow w ſtopniu Poziemkowſkich, ſtoſowaną uchylił, zatym w tych punktach ma być Dekret Ziem: odmieniony, a ſummy cum altero tanto ſądzić należy. *Czytać Dekret a fol:* 19. *ad fol:* 23

3*tio*:

TBch 350. *od Jerzego Jankiewicza* za powtórne niedobory z Dóbr Noſowicz Elżbiecie Połońſkiey należne, a po jey śmierci przez Alexandra zyſkane, przy umiarkowaniu zaś nieoświadczane i po dacie Dokumentu nierozdzielone, Sąd Ziemſki Słonimſki dla JP. Felixa w połowie nie przeznaczył, mianuiąc być tę ſummę z pierwſzych niedoborow uroſłą, chociaż z dyſtynkcyi ſumm pokazuje ſię, że ſą różne i udzielne ſummy, bo pierwſza przez Alexandra wypłacona z 3632. złch ſkłada ſię, a druga 350. TBch, na złote licząc 2800. złch wynoſi, to więc ubliżenie dla JP. Felixa przez Sąd Ziem: uczynione, poprawić trzeba.

4*to*:

Kleynotow przez Dymitra Lewickiego Greka, Elżbiecie Połońſkiey w 250. TBch zoſtawionych *pod kondycyą upadku*, a po śmierci jey przez Alexandra wziętych i w Ru 1737. Julii 14. Michałowi i Tereſie Poziemkowſkim w ſpoſob pożyczenia Pierścień i Perłoy tylko za rewerſem danych, Sąd Ziemſki nie rozdzielił i JP. Felixowi oddać nie kazał, lecz totalnie tę pretenſyą względem JP. Karola ſkaſſował, *czytać Dekret fol:* 27.

5*to*:

Za Aſſekuracyą zaś czyli Rewerſem Poziemkowſkich pierścien Turkuſowy z dyamentami i perły Uryańſkie zwrócić dla JP. Karola i Felixa naznaczył. *Czytać Dekret fol:* 38. *w Kategoryi Tomkowiczow.*

Z Summy 250. TBch u Chaleckiego Podkomor: Rzeczyc: za Obligiem Połońſkiey będącey, że Kazimierz ſto TBch zyſkał, dla tego; Sąd Ziem: połowę dla Karola przyſądził, lecz nie potrzebnie przyſięgę narzucił dla Felixa, jako więcey nie odebrano, reſzty zaś

docho-

dochodzić ſpólnym koſztem obu ſtronom dozwolił. *Czytać Dekret fol:* 28.

6to:

Pretenſyą JP. Felixa o ſummę 120. TBch niegdyś wdepozyt przez Kazimierza Oyca Alexandrowi powierzoną, Sąd Ziem: z racyi złożonego Kwitu na odebranie ſkaſſował; a proźbę o zwrót Ruchomości *za Rewerſem* 1742. *Marca* 19. u Alexandra złożoney, do 1895. złch gr: 22. koſztuiącey, z powodu tego: że Kazimierz wziął tylko *Kołpak*, *Roſſomakowy*, *Kulbakę*, *Obicie Perſkie i Szablę* per mutuam compenſationem uchylił, w czym Sąd Ziem: poprawić trzeba, gdyż w proporcyą ſzacunku Kulbaki, Kołpaka, Szabli i Obicia ſluſzniey byłoby odtrącić ſummę, niżeli dla kilku ſztuk małey Ruchomości, cały Kazimierza depozyt zamitrężać, i powrócenia nie nakazać. *Czytać Dekret a fol:* 30. *ad fol:* 32.

7mo:

Na żądanie JP. Karola Choieckiego, TBch 2. za dług jakoby Kazimierza, przez Alexandra Paſzkowſkiemu opłaconych, którému Kazimierz nigdy Karty nie dawał, Sąd Ziemſki bez przyſięgi JP. Karolowi nieſłuſznie przyſądził, bo gdy Alexander w Ru 1736. Januar: 4. opłacił, przed datą Dokumentu umiarkowania 1737. Julii 13. Paſzkowſkiemu 2. TBte, w czaſie rachunkow o Maiątek Rodzicielſki, mógłby Kazimierzowi z części jego wytrącić, lecz kiedy tego nieuczynił, pretenſya o 2. TBte jeſt próżna, przeto ten wyrok Sądu Ziem: z wyżey opowiedzianemi Decyzyami, ſprawiedliwość Trybunału naprawić powinna, bo z ſentymentow jednoſtronności pochodzą.

Względem rządu ſutego, który ſię po Romanie Chojeckim zoſtał, a od Alexandra Połońſkiemu w 50. TBch w zaſtaw był dany, i o którym *Regeſtra pod Rokiem* 1735. *Marca* 12. przez Alexandra i Poziemkowſkiego Szwagra czynione, wſpominaią, że wart. 80. TBch, żadney *Sąd Ziemſki rezolucyi nie dał*, równie względem bydła, koni i dalſzych żywioł po Romanie i Elżbiecie pierwiey Chojeckiey, potym Połońſkiey *w Noſowiczach i Folwarku Strzałkowſzczyznie* zabranych, także względem *trzech koni*, *jednego kaſztanowatego od Tal: Bit:* 35. *drugiego ſtrokatego od TBch* 15. *trzeciego ſzłapaczka ciſawego TBch* 9. koſztuiących wzmianki nieuczynili bez rozſądzenia zoſtawił, które opuſzczenie aby Trybunał wyrokiem ſwoim nadgrodził, podaje ſię od JP. Felixa proźba:

Kategorya względem Dziegieniewa.

Że po Romanie Oycu Alexandra, a po Alexandrze Oycu własnym, należą do części Dziegieniewa JP. Karol i Maxymilian Chojeccy, ſporu o to nie ma, lecz że należy wſtopniu Kazimierza, zwrócić ſummy JP. Felixowi, przez Oyca jego, na okupno Dziegieniewa z pod zaſtaw i konwikcyi Kredytorſkich, na utrzymanie różnych procederow na ulepſzenie ſamey Mttści, łożone i wydane, kweſtyonować tey ſluſzności nie można.

Zatym przez ſzczegulne uwagi, rozpoznać i rozebrać przyſtoi, jakiemi ciężarami Maiętność Dziegieniew cała okryta była, że nic wolnego dla ſiebie Roman Chojecki niezoſtawiwſzy w Powiat Rzeczycki przenioſł ſię, i tam znacznie zebrany Maiątek zoſtawił i życie zakończył, *jako ſię w pierwſzym przełożeniu mówiło.*

W tymże Pttcie Rzeczyckim, Elżbieta wprzód Chojecka pośledniey za Połońſkim będąca, *Alexandra*, *Kazimierza*, *Tereſſy Poziemkowſkiey i Anny Jankiewiczowey Matka* żyć przeſtała, po niey wſzelki

Maiątek zagarnął Alexander z Szwagrem na ten czas Poziemkowſkim, a gdy Kazimierz do ich, dla części ſpadku ſwego ze Zmudzi przybył, w prowadzili go wpodſtępne opiſy i Dokument umiarkowania 1737. z krzywdą i oſzukaniem zawarli, podacie tego Dokumentu, chcąc ſię pozbyć Kazimierza, dali za pretext do rychłego wyjazdu, *Plenipotencyą na okupna Dziegieniewa*, aby ſię od Somſiad niewywiedział o ſtanie Maiątku Rodzicow, w jakim śmierć ich zoſtawiła.

Z tym Plenipotencyinym piſmem 1737. Julii 15. wyjechał zaraz Kazimierz nie wſparty ani oddaniem Sukceſſyi, ani też żadnym kredytem, i znalazł w Dziegieniewie pierwſzego Zaſtawnika Rafała Karaczewſkiego Wołka, ktory za Prawem Romana w ſummie 5000. złch większą część Dziegieniewa trzymał, *jako dowodzi Prawo zaſtawne pod Rokiem 1700. Apr. 14. na Maiętność Dziegieniew*, Wieś Gudele czyli Polany, Debeſie czyli Nowoſiołki, gdzie było ſześciu Poddanych według Inwentarza i według Intromiſſyi przy tymże Prawie, *ktore czytać*.

Nie miał w początkach ſpoſobności Kazimierz do okupna, bo jemu Brat Alexander nic z Sukceſſyi Ruſkiey po Rodzicach nie udzielił, ani ſwoich należności od Kredytorow, prętko zebrać nie mógł.

Tym czasem odezwali ſię z pretensyą do Dziegieniewa, Tur oraz Kryſtyna Jlliczowna i bez uprzedzoney konwikcyi na Wołkow, w ſzesnaſtym Roku ich Poſſeſſyi, wypędzili i odieli Dziegieniew, o tę zatym krzywdę, Michał i Władyſław Wołkowie Synowie Rafała w dzierżeniu będący, zaczeli proceder, z Romanem Choieckim o Ewikcyą, a z Turem i dalſzymi o uczynioną Expulsyą w dowodzie ſkłada ſię 1716. Xbra 5. *Pozew Wołkow, tegoż Ru Xbra 10. Manifeſt, 1717. Januar. 14. Dekret Grodzki Oſzmiań: którym Reindukcya na Jerzym Turze ſądzona dla Wołkow, 1719. Januarii 31. Pozew jeden, 1720. 8bra 30. drugi, 1730. Xbra 30. Manifeſt.*

Dekretem reinductionis przywròceni Wołkowie do Dziegieniewa, trzymali według Prawa ſwoiego, naoſtatek Jozef Wołk będąc Rafała Wnukiem, pozwolił Kazimierzowi Choieckiemu okupić i nie których z ſwoiey ręki zaſtawnikow podał na Tabelli, a reſzta do zupełności 5000. zł: ſam odebrał, czynią o tym pewność, kwitacya i wlewek Pretensorow i konwikcya od Jozefa Wołka Kazimierzowi Choieckiemu wydane, przytym wzaiemne tych oſob Aſſekuracye.

Pierwſza od Kazimierza, iż zaſtawnikom Wołka ſummy miał zapłacić, druga od Wołka: iż żyta beczek 6. należało odſiać.

Z mnieyſzym zaſiewem Kazimierz odbierał Dziegieniew od Wnuka Rafała Wołka, bo ta Mttność przez głod powietrze i Woyſka Szwedz. barzo zniſzczone było, i dla tego tylko trzech Szlachty w puſtoſzach mieſzało, ſummę jednak całą 5000. zł: muſiał Kazimierz wypłacić, gdyż Wołkowie znaczne przewiedli na Romanie Choieckim konwikcye, a do ruiny Mttności Dziegieniewa, nie Poſſeſſorowie lecz Kraiowe w tenczas Rewolucye były przyczyną, *Czytać Wlewek i kwitacyą, oraz Aſſekuracye* 1742. *Julii 4. także widzieć zwrócone Prawo zaſtawne, Inwentarz, Intromiſſyą i cały proceder z Romanem Choieckim i Turem wiedziony.*

W Czaſie rozprawy w Ziem: Słonin: zadyſputował JP. Karol, że Kazimierz Choiecki nie własnemi tylko pieniędzy okupił Dziegieniew, lecz do tego przyłożył ſię Ociec jego Alexander i wnoſił tak, z racyi Obligu Downarowiczom ſpólnie przez Alexandra i

Ka-

Kazimierza wydanego w Ru 1743. Aprila 20. jednak gdy ſię dowiodło *zwróconym Obligiem i kaſſacyą od Downarowiczow Prawa zaſtawnego, jednemu Kazimierzowi ſłużącą*, który poźniey na mieyscu Obligu, Prawo zaſtawne, na żądanie Downarowicza wydał i Liſtem prywatnym Alexandrowi w Ru 1745. Marca 18. oznaymił, i gdy jeden ſzczegulnie Kazimierz ſkończył rzecz z Wołkiem, jako ſię z tranzaktow 1742. Ru czynionych dowodzi, zatym Ziemſtwo Słonimſkie ſummę 5000. złł: między Konsukceſſorow dzieląc, na Karolu i Maxymilianie Choieckich w ſtopniu Alexandra 1875. złł: a na Tomkowiczach w głowie Poziemkowſkich 625. dla JP. Felixa przyſądziło i od tego appellacya nie zaſzła.

Jedna tylko okoliczność zaięta appellacyą, że Sąd Ziem: maiąc pewność zupełną z dowodow piſma, naznaczył jeſzcze JP. Felixowi przyſięgę, jako Kazimierz Ociec własnemi pieniędzmi Dziegieniew oſwobodził. *Czytać Dekret a folio 52. ad fol: 56.*

Y tę decyzyą Sądu Ziem: odmienić trzeba, że ſpłacenie Tomkowiczow z osmey części Dziegieniewa, dla ſamego Karola przeznaczył, z tey przyczyny, iż JP. Felix podobną częć Dziegieniewa od Jankiewiczow nabył. *Czytać Dekret fol: 50.*

Ze procent od ſummy Downarowiczow 3000. złł: na wſpòlny Oblig przez Kazimierza i Alexandra wziętych, jeden Kazimierz za trzy lata 420. złł: oddał i Expensu Prawnego, z racyi procederu Downarowiczowę o nie oddanie w terminie ſummy 200. złł: opłacił, tę pretensyą JP. Felixa do Sukceſſorow Alexandra ſłuſznie ſtoſowaną, Sąd Ziem: nie uważnie uchylił, i zawodną przyczynę wziął za pretext, iż intratami okupionego Dziegieniewa mogło ſię nadgrodzić, kiedy ta Mttność w oſtatnim zniſzczeniu od Poſſeſſora zaſtawnego zyſkana, żadney korzyści nie czyniła, bez przyłożenia nowego koſztu, przeto procent pomieniony 720 złł: i Expens prawny 200. złł: na Konsukceſſorach ma być ſądzony. *Czytać Dekret folio 56.*

Pretensya Sławuckich do Dziegieniewa,

z Jakiey okoliczności uroſła, dana będzie wiadomość, a teraz uważyć należy, że drugą część Dziegieniewa, lecz mnieyſzą drugi Rafał Wołk jako mąż, Kryſtyna zaś z Michałowſkich żona Aktorka, za Prawem od Romana zaſtawnym, trzymali Mttność Dziegieniew, w ſummie 2000. złł: *upewnia o tym 1707. Apr: 23. Prawo zaſtawne, Inwentarz, oraz Intromiſſya.*

Umarł potym Wołk, a żona jego za Aręsa poſzła, wciągu tych odmian, Jerzy Tur i Kryſtyna Jlliczowna cisneli ſię do Mttności Dziegieniewa i bez przekonania prawnego, odieli Poſſeſſyą Aręsowey, zatym ona zaczeła proceder z Romanem Choieckim Ewiktorem o danie zawodney Poſſeſſyi, *świadczy 1719. Aprila 3. Pozew, tegoż Ru Maja 12. Kontumacyiny Dekret.*

w Czaſie trwaiącego procederu, wpadła w ſłabość Aręsowa i będąc przez Tura wyzuta z Poſſeſſyi, zapisała ſummę 2000. złł: na zaſtawie Dziegieniewa leżącą, Jakubowi Sławuckiemu i żonie jego Kryſtynie Sieſtrzenicy ſwoiey. *Teſtamentem 1730. Marca 28.* Który widzieć.

Powodem Teſtamentu Aręsowey, Sławuccy pozwali Alexandra i Kazimierza Choieckich o ſummę 2000. złł: na Dziegieniewie zaległą. *Widzieć Pozew do Ziem: Oſzmiań: 1746. Maja 27. drugi 1747 Maja 14. 1747. Junii 7. Dekret dyllacyiny, 1748. Junii 21. Dekret Kon-*

Kontumacyiny na Alexandra i Kazimierza Choieckich, oraz na Jerzego Tura, 1748. Maja 8. Pozew do Ziem: Choieckim i Turowi, 1748. Jan: 20. Dekret dyllacyiny, 1753. Apr: 10. Pozew do Trybłu, tegoż Ru 7bra 22. Remiſſa do Trbłu, 1755. Apr: 28. Pozew do Trbłu. 1755. Aug: 30. Dekret z Kazimierzem Choieckim po zrzeczeniu ſię Poſſeſſyi Remiſſyiny, a na Jerzego Tura i Kuſzelewſkiego z ręki iego Poſſeſſora Kontumacyiny, 1756. Junii 4. Pozew do Trybun: 1757. 7bra 5. Dekret z Aktoratu Kazimierza Choieckiego i Sławuckich na Tura i Kuſzelewſkiego Kontumacyiny Trblſki.

Za przewodem Prawa tak znacznym, w Ru 1760. Junii 26. Sławuccy obieli Mttść Dziegieniew, *iako daie wiedzieć Liſt podawczy przez Urząd czyniony z Inwentarzem.*

Doświadczaiąc Kazimierz Choiecki, że przez częſte Poſſeſſorow przemiany, zniſzczyła ſię Maiętność Dziegieniew, i Sławuccy nie przeſtawali nalegać o wypłacenie ſummy ciągłym Procederem dla tego muſiał Kazimierz do ugody wezwać i chociaż za kartami i Obligami Aręsowey wypadało odtrącić Sławuckim Sukceſſorom z 2000. złł: 920. jednak że przewody wielkie były i procenta należały, totalnie 2000. złł: wypłacił, *Przekonywa o tey prawdzie Kwitacya, Wlewek Sławuckich 1760. Xbra 14. dany, a w Ru 1761. Januar: 14. w Grodzie Oſzmiańſkim przyznany,* za którym do Poſſeſſyi Dziegieniewa Kazimierz przyſzedł.

W Ziem: Słonim: naganiał J. Pan Karol nieſłuſznie, za co Kazimierz prócz ſamey Iścizny, opłacił więcey, czyli w potrącenie przyjął 920 złotych, i do jego żądania ſkłonione Ziemſtwo Słonimſkie 1800. złotych Kapitał, poczytało za realne, a 920. złotych z pod obowiązkow opłacenia wyjęło z krzywdą Jmć Pana Felixa i odzyſkanie na Sławuckich barzo nieprzyzwoicie przeznaczyło. *W tym zatym punkcie Dekret wyproſtować należy, który czytać a Fol. 57. ad Fol. 60.*

Summa Bieniuńſkim opłacona

Z tego powodu bierze ſwóy początek Roman Chojecki Dziad procedujących Karola i Felixa, pożyczył u Katarzyny Jllewiczowey 2,000 zł: Talarową monetą, *i Oblig ſwóy w R. 1702. 8bra 21 wypany, w Ru tymże 8bra 15 w Trble przyznał.* A w przypadku nieoddania, ewikcyą na Dziegieniewie zapiſał: *Czytać takowy Dokument.*

Nieopłacił na terminie Roman Cojecki ſummy, a Katarzyna Illewiczowna udała ſię z nim w proceder, *zatym w Ru 1704. po Dekratach dyllacyinych na kopią Pozwu, na przydanie Patrona, na Godzinę, na Kopią z Obligu, na Kopią ze wſzyſtkich ſpraw, Dekret Remiſſyiny zyſkała, po którym druga Remiſſa per Generalem zaſzła w Trybunale 1704. Maja 17. tóż znowu Dekret Kontumacyiny 1705. Maja 30. jeden, 1711. 9bra 6. drugi, za którym Liſt Pojeżdży Urzędowy 1712. Febr: 11. naſtąpił, 1714. Maja 21. Proceſs Illewiczowny, 1714. Auguſta 8. Dekret Kontumacyiny, 1717. Aug: 14. podobny Dekret, za nim Liſt Obwieſzczy i Pojeżdży, oraz Proceſs 1719. tegoż Ru Dekret Kontumacyiny z Romanem Chojeckim i Jerzym Turem poſſyduiącym, 1720. Julii 18. Dekret z Turem i Romanem Kontum: 1721. Febr: 5. Dekret także Kontumacyiny, z Liſtem pojeżdżym, 1721. Junii 4. Dekret Remiſſyiny, 1721. Julii 30. Pozew tegoż Roku Dekret Kontum: na łapanie i Gardło, tegoż Ru Liſt Pojeżdży* ſkładaią ſię.

Z trudzona Procederem Illewiczowna, Oblig Romana Chojeckiego na 2000. złch wydany, przelała Krzyſztofowi Bieniuńſkiemu Piſarzowi Ziem: Starodub: z całym przewodem prawnym, 1722. *Marca 10. dattny, i tegoż Ru Apr: 29. w Trble przyznany widzieć wlewek.*

Mocą Transfuzyi daney, rozpoczął Bieniuńſki z Romanem proceder 1724. *Aug: 30. jak upewnia Dekret Kontumacyiny i za nim Liſt Pojeżdży.*

Naoſtatek Kazimierz unikaiąc dalſzey nieſpokoyności, ile tak pewną pretenſyą Bieniuńſkich, za Obligiem przyznanym Romana, zaſpo-

zaſpokoić muſiał i z Sukceſſorami Krzyſztofa Bieniuńſkiego ugodę zrobiwſzy 2000. złch należności oddał, i 500. złch za Expenſa i przewody prawne zapłacił, *jako przekonywa Kwitacya od Józefa i Symona Bieniuńſkich w Ru 1744. Apr: 25. dattna, i tegoż Ru Maja 10. w Magdeburyi Wileńſkiey przyznana.*

§.

Względem Summy Bieniuńſkim przez Kazimierza opłaconey, a przez JP. Karola w połowie JP. Felixowi zwrócić ſię powinney, Ziem: Słonim: czyniąc rozpoznanie, nazwało tę ſummę z pretenſyi Turowſkiey pochodzącą, że zaś JP. Turowa jakoby ſama odebrała 1800. złch od Romana, dla tego złł: 600. tylko na JP. Karolu i Tomkowiczach przyſądził, lecz ponieważ Turowey Pretenſya *pokazuje ſię być oddzielna od Obligu Romana* Illewiczownie danego i Bieniuńſkim przelanego, przeto wyrok Ziemſki poprawić trzeba i ſummę złch 1350. ſądzić na JP. Karolu i Tomkowiczach należy.

O Summie Turom należney.

Z kolei informacya naſtępuje, bo podobnie od Romana pochodzi i z jego zapiſu wynikła.

Katarzynie Turownie wpierwſzym zamęściu Rokickiey, a w drugim Jerzyney Kiełpſzowey, zaſtawą puścił Roman Chojecki Dziegieniew w ſummie 6000. złch takowey monety, lecz Kiełpſzowa całey ſummy niemaiąc wydała Oblig na 3000. złch, *a Prawo zaſtawne w Ru 1697. Apr: 23. wzięła*, i zanim przez Intromiſſyą do Dziegieniewa weſzła. *Widzieć Prawo z Intromiſſyą.*

Nim termin oddania ſummy od Kiepſzowey winney, naſtąpił, Roman Chojecki gwałtem Dziegieniew odebrał, i Staniſławowi Tronowiczowi zawiodł, tym poſtępkiem ſkrzywdzona Kiełpſzowa, rozpoczęła z Romanem Proceder, rożne dyllacye wychodziły i naugodę brano, potym *w Ru 1699. Junii 10. Kontumacyiny otrzymała w Trybunale Dekret, za nim Liſt Pojeżdży 1699. Julii 11. Remiſſa Trybun: 1699. 7bra 2. 1700. Apr: 4. Pozew, tegoż Ru Aug: 4. Remiſſa, 1701. Marca 18. Remiſſa, 1701. Apr: 20. Dekret Kontumacyiny, 1701. Aug: 27. Pozew, 1701. 8bra 5. Dekret nieſtanny, 1705. Aug: 29. Remiſſa powodem Jerzego Tura Sukceſſora, 1705. Xbra 7. Dekret Kontumacyiny, 1713. Junii 14. Pozew, 1713. Aug: 18. Dekret nieſtanny, za którym 1716. Xbra 4. przy Urzędowym Inwentarzu Folwark Dziegieniew zaiął.*

Lecz że za pretenſyą Tura nie wyſtarczaiąca być zdała ſię Poſſeſſya, kłócił Wołkow, w ten czas większą część Dziegieniewa trzymaiących, i tym końcem *zanioſł Manifeſt 1716. Xbra 9. na Romana i Wołkow, potym Dekret Akceſſoryiny 1717. Jannar: 15. zyſkał, 1717. Apr: 30. dał pozew*, widzieć.

Przemocy potym Tur użył, i Wołkom Dziegieniew odebrał, którzy za Dekretem Reinductionis 1717. Januar: 14. zwrócili ſię do Poſſeſſyi, ſądzona Reindukcya obruſzyła Tura, z tego powodu ſkarżył Plenipotenta, że nie proſzony ſtawał, i w porządku tego Procederu, otrzymał Dekret Akceſſoryiny nie tylko z Plenipotentem, lecz z Wołkami Inkwizycyą, kalkulacyą i weryfikacyą decyduiący 1719. Maja 5.

Naſtąpiły znowu zapozwy, 1720. 8bra 26. *Proceſs* 1721. *Maja* 15. naoſtatek przyſzło do oczewiſtego w Grodzie Oſzmiań: Dekretu, którym przy Poſſeſſyi jednego Folwarku Dziegieniewa w proporcyą 2000. złch Jerzy Tur utrzymany, a na drugim przez Wołkow Dzierżanym 1125. ſądzono, bo ſię Jerzy Tur przyznał, iż jego Anteceſſorce tylko 3000. złch należy, nie zaś 6000. jak w Pra-

wie zastawnym 1697. wyraża się. *Dekret ten 1721. Junii 13. czytać.*

Sukcessorowie Jerzego Tura, widząc na Possessyi Dziegieniewa Kazimierza Chojeckiego, ożywili poprzednikow swoich pretensyą, i w Ziem: Oszmiań: ciągły wiedli Proceder, i wyniszczyli ustawicznemi expensami, a po zeyściu Kazimierza, Syna JP. Felixa turbować zaczęli, ściśniony zatym JP. Felix mocnym Michała Tura Budowniczego Brasław: Procederem, do ugodzenia się skłonić się musiał, zwłaszcza, że JP. Karol do spòlney odpowiedzi na pretensyą Turow obowiązany perswadował, aby przyśpieszyć nayprędzey koniec, jako wyrazy Listu do JP. Felixa pisanego upewniaią: *Reflektuy się Bracie, a przyśpieszay koniec sprawy, bo zwłoka nieprzynieśie korzyści.* 1783. 7bra 12. czytać List JP. Karola *używanego za Przyiaciela do JP, Budowniczego Tura.*

Przeto na perswazyą JP. Karola, oznaczaiącą konsens do ugody, chcąc uwolnić od Procederu Dziegieniew JP. Felix zgodził się z Budowniczym Turem za summę 3210. chociaż Iścizna sama pretensyi Turowskiey, od daty należenia na 4000. złch wynosiła prócz expensow prawnych.

1784. *Febr: 12. widzieć Kwitacyiny Dokument między Budowniczym Turem i JP. Felixem uczyniony. i w Ziem: Oszmiań: pzzyznany.*

Sąd Ziemski Słonim: pretensyą Turowską za nierozdzielną od pretensyi Bieniuńskich uznał, chociaż Bieniuńskich, z Obligu Romana przyznanego pochodzi, a właściwa Turow, z Prawa zastawnego Roma wynika, Bieniuńskim wypłaconą summę za realną poczytał, a uspokojenie Turow za nienależne osądził, i po odzyskanie do ichże samych odesłał, a tym sposobem summę Turow, komu innemu przywłaszczył, nadto jeszcze z summy Bieniuńskim oddaney 1000. złch tylko przez Katarzynę z Turow Kiełpszową z 3000. zł: na zastaw niegdyś danych u Romana wzięte, dwókrotnie potrącił, raz niby za Kwitem Poźniaka sługi JP. Kiełpszowey TBch 100, drugi raz z wyrazow Manifestu Romana, że 1000. złł: oddał, chociaż Alexander Ociec JP. Karola przez Załoby do proceduru Turowskiego stosowane, wyznaje, iż raz 1000. złch Kiełpszowa wzięła, a 2000. równo Turom należy, toż samo *świadczą Manifesta Romana*, 1715. *Xbra* 12, 1717. *Febr:* 26. *i widzieć Dekret w sprawie Alexandra i Kazimierza Chojeckich z Turami w Roku* 1728. *Augusta* 23.

Zatym gdy Ziemski Słonim. nie słusznie właściwey Summy Turowskiey nie sądziło oddzielnie, od summy Bieniunskich, lecz razem zmieszało, i gdy z Summy Turowskiey zamiast jednego 1000 złł: do odtrącenia wolnego, jeszcze 100. TBtch nie przyzwoicie oderwało, *wyrok takowy* kassacie ulegać powinien, a summy Bieniuńskich i Turowska, poosobnie sądzone być mają.

Względem Expensow Fundi.

Teraz porachować się należy, które JP. Karol opłacić powinien, gdy do possessyi Dziegieniewa przychodzi, i właśnie z tey okoliczności w poznanie weyść trzeba, jaki stan Dziegieniewa był w tenczas kiedy Kazimierz Ociec JP. Felixa, z pod zastaw i konwikcyi Pretensorow okupił.

W Ru 1700. gdy wzioł Rafał Wołk zastawą fundum Dziegieniewa, było w ten czas Poddanych 6. y wysiewano żyta beczek 12. wprzeciągu iego Possesyi nastały rozmaite rewolucye, Wóysko Szwedzkie

głod

głod y powietrze w Ru 1710. zdarzone, wyniszczało Poddaństwo y do ruiny ostatniey wszystko przyszło, w pustoszach zatym trzech tylko mieszkało Szlachty, którą Kazimierz za wydaną od siebie assekuracyą Wołkowi w Ru 1742. okupował.

Zbiór Pretensorow gwałtem y przemocą wzaiemnie na Possesye wpadaiących, ruynował barzo Dziegieniew y w Ru 1742. gdy Kazimierz spłacił Wnuka Rafała Wołka, 6. tylko beczek żyta zasiewać się mogło, bo ziemia dawniey oroma, lasem dla niebytności ludzi zarosła dla przeświadczenia się, *Widzieć assekuracyą Józefa Wołka w Ru 1742. Julii 7. wydaną Kazimierzowi.*

Każdy się z Pretensorow do Dziegieniewa wdzierał, a żaden opatrzyć niechciał, dla tego; ani mieszkania, ani budowli Gospodarskich niebyło y same rozwaliny widziano.

Drugi Folwark Dziegieniew: Gdy od Sławuckich w Ru 1760. Kazimierz okupił z pustoszałe zabudowanie było, y dwóch Poddanych Szafranowiczow, którzy teraz mieszkaią *na dowod* 1760. *Junii 26. czytać list podawczy Sławuckich.*

W naygorszym opuszczeniu z dwóma tylko Poddanemi, dwa Folwarki Dziegieniew zwane zyskawszy Kazimierz, nowe budowle Dworne y osady dla chłopow poczynił y zapomogami zawsze utrzymywał, 4. Karczmy nowe wystawił, domy gdzie teraz Szlachta mieszka zbudował, y nakopanie rowow koszt łożył, *iako okazuie Regestr przez JP. Choieckiego czyniony,* y dowodzi przez szczegulność weryfikacya wsparta aktem Inkwizycyi, *tudzież świadectwo Szlachty y Jenerała w Ru 1776. Maia 26. y 1783. 8bra 3.* o wartości budowlow przekonywaiące, że zaś notacye expensow fundi przypadkiem zaginely, na to składa się *1781. Maia 2. oświadczenie y Manifest.*

Weryfikacya JP. Felixa

Zawiera pierwszą pretensyą w punkcie pierwszym o summę 5000. zł. Wołkow, w drugim o expens z temiż na proceder, w trzecim, o summę 2500. Bieniuńskich, w czwartym o procent od sum Bieniuńskich w piątym o summę 2000. Sławuckich w stopniu Wołkowey y Aręsowey opłaconą; względem pomienionych summ złożone były dowody, w osobnych Kategoryach, gdzie się o tym mówiło, dla tego; do nich się referencya czyni, a porządkiem uważyć trzeba.

In Proposito 7mo,

Ze Kazimierz Choiecki budynki wszystkie zdezelowane został, że niebyło gdzie mieszkać, ani krestencyi składać, bo jeden tylko budynek stał mały y od przypadkowego ognia zgorzał, przeto: Kazimierz wystawił budynek mieszkalny, świrnow trzy, gumna dwa, odryny dwie, chlewy, staynie, browar z warzywnią y chlewkiem, z slodownią y łaźnię, ogrody y dziedziniec częścią parkanem y sztakietami oprowadził, a częścią tynem gumnisko y osieć płotem szczepanym ogrodził, co wszystko naymniey 3000. zł: kosztowało, jeduak JP. Felix bonifikacyi niewyciąga, bo przy tym siedlisku utrzymać się żąda.

In Proposito 8vo.

Za postawienie browaru pod Folwarkiem przez JP. Kazimierza Choieckiego zbudowanym, za wykopanie dwóch stawkow, wystawienie młynu, zrobienie zpustow, za narzędzie y żelaza młynowe, za wykopanie sadzawki łożono expensu zł. 760. za co JP. Felix niestoi do JP. Karola pretensyi, bo przy tym Folwarku gdzie mieszka utrzy-

utrzymać ſię żąda, jako też przy budowlach *in propoſito 9no.* wyrażonych y do pomienionego fundum przyległych.

In Propoſito 10mo.

Na kopanie rowow dla oſuſzenia gruntu y ſianożęci prentow 380. za co wedle kontraktu z Grabarzami pieniędzmi gotowemi y ordynaryą wydał złł: Pol: 269. y groſzy 5. zatym połowę złłch 134: gr: 2. y puł na JP. Karolu ſądzić należy.

In Propoſito 11mo.

Na uprawienie pola, roztrzebienie laſow, y wyrobienie paſiek Kazimierz Choiecki 2500. złłch expenſu poniosł, przeto połowa 1250. złł: na JP. Karolu y Maxymilianie Bracie iego, ma być ſądzona.

In Propoſito 12mo.

Na zyſkanie poddanych Andrzeia y Marciana Debieſiow jeſzcze przed Poſſeſyą Romana Choieckiego zbiegłych, a z powodu tego; na Pozwy, areſzta, przeiazdy do mieyść Sądowych złł: 300. wyłożył, konia wartego 130. złł: z okazyi tey na moście ſkaleczono, na zapomogi tymże poddanym przez lat kilkanaście dawane złł: 400. expenſował, zatym połowę 415. złł: na JP. Karolu y Maxymilianie ſądzić należy.

In propoſitu 13tio.

Na oſadzenie poddanych we Wsi Nowoſiołkach pięciu, we Wsi Debieſiach ośmu, po Dedworem ſzóſtego, a po dacie Inkwizycyi Weryfikacyi ſiódmego na zapomogi na ſkupienie dla ich dobytku y porządku do goſpodarſtwa należących, na utrzymywanie ich przez lat kilkadzieſiąt naymniey za każdego liczy ſię złł: 1000. przeto za poddanych 15. przez Kazimierza Oyca Felixa Syna oſadzonych z 15,000. połowy JP. Felix ſprawiedliwie żąda, którey ſummy gdy JP. Karol y Maxymilian zwrócić niechcą, utrzymania tych Poddanych przy właſney części Dziegieniewa JP. Felix proſi.

In Propoſito 14to.

Na wybudowanie we Wſi Debieſiach domow dzieſięciu do mieſzkania, oſobnie do potrzeb goſpodarſkich, które Szlachta za kontraktami zaſtawnemi y Arędownemi trzyma, naymniey koſztowały 3250. złł: których połowę 1625. złłch JPP. Karol y Maxymilian zwrócić powinni.

In Propoſito 15to.

Trzy Karczmy wiezdne na gościńcu Poleſkim, iedna pod Proniunami z ſpichrzem, piwnicą, chlewem, browarem, gumnem, z drzewa bruſowego zbudowana, przy którey kuznia z ogrodami y udzielnym mieſzkaniem, druga pod Wſią Nowoſiołkami z browarem y ſłodownią, trzecia przy ſtawie Dziegieniewſkim, a czwarta pod Wſią Debieſiami z browarem y łaznią, za które 2300. złł: kładnie ſię expenſu, zatym, w połowie 1150. złłch Sukceſſorowie Alexandra zapłacić maią.

In Propoſito 16.

W drugim Folwarku Dzieginiewie, poſtawił Kazimierz Chojecki Browar z Łaznią dranicami kryty, co naymniey zł. 100 koſztowało, zatym połowę zł. 50. JPanowie Karol i Maxymilian opłacić powinni.

In proposito 17 *i* 18.

Wyraża JP. Felix wydatki z okazyi różnych procederow ex re Maię-

jętności Dziegieniewa poniesione; których połowę JPP. Karol, i Maxymilian zwrócić mają, od daty bowiem objęcia Dziegieniewa, Kazimierz Chojecki nigdy ſpokoyności nie miał, bo Kredytorówie i Pretenſorowie Romana Chojeckiego różnemi Procederami uciſkali i kłócili; nim tedy wſzyſtkich uſpokoił i ułatwił, ſam jeden *bez żadney pomocy Alexandra*, wiele trudności wytrzymać i Expenſa nieuchronne ponosić muſiał, *jako ſię z procederow wyżey okazanych Romana Chojeckiego obciążających, dowiodło.*

Potym z Somſiadami graniczącemi naſtąpiły procedera, celem odzyſkania Awulſow, zwłaſzcza, że Alexander przy wydaney Plenipotencyi w Ru 1737. Julii 15. Kazimierzowi *przyłączył informacyą*, że ma dochodzić Awulſow procederem, do tey czułości Alexandra o całość Dziegieniewa, ſtoſował ſwoją troſkliwość Kazimierz i dla tego, zaraz po obięciu Folwarkow w Ru 1747. 9bra 2. *zaniosł Manifeſt, o zabranie gruntow Laſow i ſianożęci.*

Dla utrzymania Dziegieniewa przy dawney obſzerności, trzeba było w Sądzie Grodzkim, Trble i w Sądach Podkomor: z rożnemi procedować, z kim zaś takowe procedera trwały, na dowod ſkłada ſię Fascykułow 10. *o Awulsa z Pozniakową Horodniczyną, z Karmalitami, Zawadzkiemi, z Koziełłami, z Hermananami, Rodziewiczami, Trzeciakami, Rukiewiczem, z Szablinſkiemi, z Sławudzkiemi, Koſsowſkiemi, Narkowiczami, Dominikanami Oſtrowickiemi, Xiężą Kanonikami Regularnemi, z Michaałowſkiemi, Sylweſtrowiczami, Kozackiemi, Dmuchowſkiemi, z Brzoſtowſkiemi.*

Te Procedera były przyczyną, że Kazimierz na Maiętność Dziegieniew zaczne pozaciągał długi, zwłaſzcza w tenczas, gdy w ruinie Maiętność obioł, a do Proceder u był naglonym, brane zatym pieniądze na procenta y na ulepſzenie fundi, pomnożyły nie mało ciężarow.

Słuſznie przeto JP. Felix 8000. Expensu kładnie y połowę 4000. złt: na JPP. Karolu y Maxymilianie dochodzi.

In Propoſito 19no:

Wyliczaią ſię prawne wydatki w Procederze z JPP. Karołem y Maxymilianem Chojeckim poniesione, gdyby bowiem chcieli ſłuſznie pomiarkować ſię o Sukceſſyą Ruſką, czyli o maiątek po Romanie y Elżbiecie Chojeckich przez jednego Alexandra Oyca ich zabrany, którego część w ſtopniu Kazimierza JP. Felixowi należy, y gdyby o wydatki na ulepſzenie Dzieginiewa łożone, przyzwoitym ſpoſobem do pomiarkowania przyſtąpili proceder wyniſzczaiący ſytuacyą, byłby niepotrzebny, y jako między ſwojemi w Domu o wſzyſtko rzeczby ſię ſkończyła.

Lecz że JPP. Karol y Maxymilian Chojeccy ſtroniąc od Domowego umiarkowania, y gardząc oświadczonym do ugody JP. Felixa ſkłonieniem, udali ſię na Seym 1775. y zyſkali udzielną Konſtytucyą ſprawę tę, na rozſądek Ziem: Słonim: przeznaczaiącą, y pobudzili właſnym ſtaraniem innych Konſukceſſorow do prześladowania JP. Felixa, toczyła ſię przeto z wzajemnych Zapozwow ſprawa y nayprzód w Ru 1781. Julij 9. *Akceſſoryiny zakroczył Dekret.*

Po którym gdy do rozprawy przychodziło, a JPP. Jankiewiczowie o ſzczegulne pretensye do JP. Karola przyłączyli ſię, po odbytych wielu Akceſſoryach y wſzyſtkich ſtron Produktach, JP. Karol Chojecki godził na zerwanie, y przez niewczeſne żądanie munimentow, zerwał rozprawę, a Sąd Ziem: pokrywaiąc JP. Karola zwlekaiący poſtępek, decydował razem chociaż na drugim ter-

E mi-

minie, Inkwizycyą, weryfikacyą, oraz kalkulacyą jeśliby ſię co wolnego w Dzieginiewie od Praw zaſtawnych Romana pokazało, lecz nie miał względu na to, że pierwiey rozpoznać należy ſame Prawa zaſtawne y to, jakiey części JP. Karol Aktorem, potym zaś jeśliby była potrzebna Inkwizycya y weryfikacya, a oſobliwie kalkulacya ex principali wyznaczyćby przyſtało, że jednak Ziemſtwo Słonimſkie z mocnym do JP. Karola było przywiązaniem, dla tego: z krzywdą własnego ſentymentu, ſchyliło ſię do nieprzyzwoitego żądania y dogodziło jego potrzebie, 1782. Maja 22. *Czytać Dekret.*

Według ktòrego, za uprzedzonym obwieſzczeniem, ſprowadzał JP. Felix Urzędnika WJP. Sylweſtrowicza na tenczas Pisarza Grodzkiego Starodubowſkiego, lecz że JP. Karol niechciał przyſtąpić do Aktow, dla tego z ſwojey ſtrony Urzędnika nie miał, *jako świadczy Liſt Teſtymonialny WJP. Sylweſtrowicza* 1782. *8bra* 5. *dnia.*

Podobnie na dwóch terminach, za wydanemi obwieſzczeniami JP. Felix Urzędnikow ściągał, ale JP. Karol do takowych Aktow nie przyſtąpił, *dowodzi* 1783. *Apr:* 23. *Obwieſzczenie y przy nim tegoż Ru Maja* 19. *Liſt Urzędowy, tegoż Ru Aug:* 15. *Obwieſzczenie y przy nim Liſt Teſtymonialny Urzędowy* 1783. *7bra* 11.

Przez zwlekanie Aktow, znaczney expensy JPan Karol ſtał ſię przyczyną JPanu Felixowi, a znaiąc to, że kontrawencyą wyraźną uczynił, dla uwolnienia ſię od kary, tego zażył przemyſłu.

Bez wiadomości Urzędnikow, kalka razy wydawał Obwieszczenia, lecz niesprowadzał, tym sposobem zwodził JPana Felixa, że przygotowania nie bez kosztu czynić musiał, sam zaś JPan Karol niechcąc Aktow, dla pretextu podległości Dekretowi, udawał na optykę poſłusznego, a JP. Felix przed naſtępnym czasow Aktow, gdy ſię do Urzędnikow zgłaszał, wymawiali ſię niewiadomością o wydanych Obwieszczeniach, dowodem są: 1782. Iulii 2. W. Sylweſtrowicza na ten czas Pisarza Grodz: Starod: Liſt ieden.

1783. Febr: 9. W. JP. Zabłockiego Pisarza Grodz: Oszm: drugi.
1783 Febr: 12. W. JP. Sylweſtrowicza, trzeci.
1783. Iulii 13. W. JP. Zabłockiego, czwarty.
1783. Aug: 8. W. Sylweſtrowicza, Piąty.
1783. Aug: 9. W. Zabłockiego, szoſty.
1783. 7bra 13. W. Sylweſtrowicza, ſiodmy, *które czytać.*

Gdy JP Karol zwlekał Akta, przez sposoby coraz odmienne, pozwał JPan Felix o kontrawencyą Dekretowi 1783. *xbra* 17. *ſkłada ſię Pozew.*

Nieukarano JPana Karola za sprzeciwieńſtwo, lecz Sąd Ziemſki odmienił Ooby Urzędnikow i satysfakcyą pierwszemu Dekretowi nakazał 1783. *Jan:* 17. *czytać.*

Naſtąpił czas expedyowania Aktow, a JPan Karol nie maiąc Pozwu do zwleczenia, upierał ſię mocno przy tym, iżby JPan Felix z intrat Poſsessyi zaſtawney, kalkulacyą złożył, co było punktem Dekretowi Ziem: Słonim: przeciwnym. 1784. *Marca* 5. *Kalkulacyą JP. Karola widzieć,* i Weryfikacyą z ſtrony JP. Felixa.

Po odbyciu tych Aktow, Romuald Poziemkowſki uczeſtnik sprawy, gdy żyć przeſtał i Dokumenta u Zony iego teraźnieyszey Tomkowiczowey zoſtały, dla tego: JPan Felix o komportacyą przypozwał, 1784. *Maia* 12. *ſkłada ſię cytacya.*

W czaſie trwaiącego procederu, JPP. Ian i Franciszek Iankiewiczowie Posagu Matki swoiey dochodzący, przez JPana Felixa uspokoieni zoſtali, 1784. *Junii* 1. *dana od Franciszka Jankiewicza iedna, a* 1785. *Maia* 1. *od Jana Jankiewicza druga, w Grodzie Oszmiańſkim przyznane Kwitacye ſkładaią ſię.*

Słu-

Słusznie JPan Felix *in proposito* 19. stosuie pretensyą do JPana Karola o expensa Prawne, albowiem przez zrywanie Aktow, (iako się wyżey dowiodło) narażał na nieuchronne wydatki, zatym 2,000. złłch do daty Inkwizycyi i weryf: poniesione, zwrócić JP. Felixowi powinien.

§.

Pretensye stron wzaiemne, Aktem Weryfikacyi obięte, iak Sąd Ziemski Słonimski rozwiązał, daie się o tym wiadomość:

1mo:

Kalkulacyą przez JPana Karola żądaną z połowy Dziegieniewa, Sąd Ziem: sprawiedliwie uchylił, przez racyą: że całość Dziegieniewa Prawami zastawnemi obciążona, w Possessyi JP. Felixa zostaie. *Czytać Dekret a fol: 65. ad fol:* 66.

2do:

O budynek przypadkiem zgorzały i o wyyście niby 8. Poddanych, pretensye JPana Karola Sąd Ziemski Słonimski za nieflusznie poczytał, ponieważ z Inkwizycyi nie pokazało się, iżby Kazimierz Choiecki stał się przyczyną. *czytać Dekret fol: 66.* Y te dwa punkta Dekretu maią bydź potwierdzone.

3tio:

O dezolacyą puszczy Dziegieniewskiey stosował JP. Karol pretensyą do JP. Felixa, a Sąd Ziemski z tego powodu, że Kazimierz Chojecki za las pod dyfferencyą zostaiący, od Mejera Zyda wzioł Czerwonych złt: 50. potrącił cały wydatek jego na budowlę łożony, y per mutuam compensationem należną bonifikacyą skassował, która do 10,000. złt: wynosi, przeto od tey uciążliwości zaszła Appellacya y Dekret Ziemski poprawić należy. *Czytać Dekret a folio 66. ad fol: 62.*

4to:

O JP. Felix Horodn: Rzeczyc: pretensyą Sąd Ziem: Słonim: tak skonkludował. *Naypzód:* z 700. złł: na odzyskanie zbiegłego Poddaństwa wydanych złłch 600. tylko decydował, a 130. złłch za konia, w czasie starania o Poddanych skaleczonego, uchylił; także za kopanie Stawow, Sadzawek, Rowow złłch 780. za uprawę gruntow, trzebienie Pasiek y wyrabianie Sianożęci złłch 2500. za należne nie sądził, dla tey racyi, z samego domysłu pochodzącey, że *Intratami Dziegieniewa mogło się nadgrodzić*, a na to względu nie dał, że intraty Dziegieniewa jeśli jakie były, za procent summie zastawney liczyć się powinne, a wydatki na ulepszenie Fundi, zwyczaynie nadgradzać trzeba, gdy w stanie zagospodarzonym y porządnym, bierze JP. Karol maiętność, niegdyś pustą y nieludną, a głuchemi Lasami zarosłą. *W tym przeto Dekret Ziemski odmienić przyszłoi*, który czytać a fol: 68. ad fol: 69.

5to:

Za procedera nie tylko w Sądach granicznych czyli Podkom: lecz po Grodz: Ziem: y w Tryble, z różnych potrzeb y okoliczności utrzymywane, przez Kazimierza Chojeckiego, kładł JP. Felix 4306. złłch, y w połowie *od JP. Karola* nadgrodzenia domagał się słusznie, lecz Sąd Ziem: nie rozpoznaiąc tey pretensyi, odłożył wolność zyskiwania przed Sądem Podkom: na Osobach z Dziegieniewem graniczących, chociaż o takowy wydatek, nie z graniczącemi miał rzecz JP. Felix, ani o same tylko expensa na graniczne procedera, lecz z JP. Karolem jako spolnym Dziegieniewa Aktorem przychodzącym do possesyi, o rózne w procederach nakłady y koszta, przeto ten wyrok Sądu Ziem: krzywdzący JP. Felixa odmienić należy. Czytać Dekret Fol: 69.

6to:

Za osadzenie Poddanych 15. słusznie JP. Felix 15,000. złch żądał, licząc za każdego po złłch 1000, bo też JP. Karol podobną taxę

 nazna-

naznacza, *w Aktach weryfikacyi swojey*, a Sąd Ziem: tę pretensyą nieregularnie uchylił, daiąc przyczynę, że z spolney puszczy budowle czyniono y Regestru zapomog nieodkazano; jakby weryfikacya JP. Felixa, gdzie się rzecz wyrażała, nie była toż samo co Regestr, y jakby drzewo jedne, bez innego kosztu mogło wystawiać Domy, zatym: błędny w tey mierze Dekret, sprawiedliwość Trybunału poprawi. Czytać fol: 70.

A kiedy niechce JP. Karol 7000. złłch za osadę Poddanych zapłacić, JP. Felix na swoią schedę przyimuje y bonifikacyi od JP. Karola nie wyciąga.

7mo:

Ze większy teraz zasiew, niżeli był przedtym w Dziegieniewie, kiedy Kazimierz od Zastawnikow okupił, bo assekuracya Józefa Wołka świadczy, iż 6. Beczek tylko wysiewano żyta w Ru 1742, dla tego; JP. Felix domagał się za superatę nadgrody, a Sąd Ziem: z naypierwszych Inwentarzow przed czasem Rewolucyi nastałych, biorąc miarę nie 6. Beczek żyta, lecz 18 determinował, y nad tę liczbę coby superowało, bonifikować JP. Karolowi nakazał, y Sądowi Exdywizorskiemu do rozpoznania zostawił, w czym, że jest wyrazna uciążliwość, Dekret Ziem: naganić przystoi. *Czytać fol:* 70.

8vo:

Expensa prawne nawzajem Sąd Ziem: uchylił, chociaz JP. Karol przez nieprzystempowanie do Aktow y przez zrywanie rozprawy wyrazną stał się okazyą znacznych JP. Felixowi wydatków y w tym Sądu Ziem: parcyalność, Trybunał zechce naganić.

9no:

Z liczby kilkunastu Tysięcy należącey dla JP. Felixa summy, przysądziło Ziem: Słonim: na JP. Karolu 2593. złłch y gr: 22. a na Tomkowiczach 985 z terminem oddania w Ru teraźń: Aprila 23, po którey exolucyi Inekwitacyą pierwiey przez Urzędnika decydowało, niżeli Sąd Exdywizorski miał nastompić, bez którego obięcie Dziegieniewa nadto nieregularne byłoby, bo Urzędnik pod czas Inekwitacyi w częściach należących nie mógłby proporcyi zachować, a jednak Sąd Ziem: z przywiązania ku JP. Karolowi, takowe przeznaczenie uczynił. *Czytać Dekret fol:* 71.

10mo:

Zastawników wszystkich jednemu JP. Felixowi Sąd Ziem: narzucił y za Prawami zastawnemi tanquam za Obligami summy wypłacić nakazał, a tę sprawę nieprzyzwoicie, extra Forum y cale Sądowi swemu nie właściwą, bo o exempcyą pustosz Dziegieniewskich w Ptcie Oszmiań: leżących przyiął, rozsądził y appellacyi niedopuścił, chociaż o to rzecz idzie y to pod appellacyą żostaje, kto zkupować Zastawnikow powinien, a przed rozwiązaniem kwestyi, brać satysfakcyi Zastawnicy nie mogą, zwłaszcza; gdy oni possesyow swoich nie przykrzą, lecz z powodu tylko zapozwania JP. Karola, przyszli do Ziem: Słonim: tym przeto sentymentem y wszystkiemi wyrokami swemi Sąd Ziem: Słonim: że zmierzał na ucisk y zniszczenie JP. Felixa, zatym Dekret Ziem: musiał ruszyć appellacyą y o poprawę czyniąc kroki, prosi ucisniony Obywatel o sprawiedliwość,

Y dla tego składaią się Pozwy.

Biblioteka Jagiellońska
stdr0025471